

บทเจริญพระพุทธมนต์

สวดมนต์ข้ามปี

ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ

ถวายเป็นพระราชกุศล

พุทธศักราช ๒๕๖๐

ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง

ทุกวัดทั่วประเทศ

กรมการศาสนา
กระทรวงวัฒนธรรม

บทเจริญพระพุทธรูป

สวดมนต์ข้ามปี
ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ
พุทธศักราช ๒๕๖๐

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
www.dra.go.th

บทเจริญพระพุทธมนต์

สวดมนต์ข้ามปี ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ พุทธศักราช ๒๕๖๐

ผู้จัดพิมพ์ กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

ปีที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

จำนวนพิมพ์ ๕๐,๐๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา

นายมานัส ทารัตน์ใจ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรม
	รักษาราชการแทนอธิบดีกรมการศาสนา
นางพิมพ์กาญจน์ ชัยจิตร์สกุล	รองอธิบดีกรมการศาสนา
นางศรีนวล ลักกิตโร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
นายเกรียงศักดิ์ บุญประสิทธิ์	ผู้อำนวยการกองศาสนูปถัมภ์
นายอนุชา หาระหนี่	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมกิจการฮัจญ์
นายสำรวย นักการเรือน	เลขาธิการกรมการศาสนา
นายชวลิต ศิริภิรมย์	ที่ปรึกษากรมการศาสนา
นางสาวพิไล จิรไกรศิริ	ที่ปรึกษากรมการศาสนา

คณะกรรมการ

นางศรีนวล ลักกิตโร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
นายธนพล พรหมสูงงษ์	นักวิชาการศาสนาชำนาญการพิเศษ
นายสุริยา วิวัฒน์กิจเลิศ	นักวิชาการศาสนาชำนาญการพิเศษ
นายปกรณ์ ศรีแสง	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
นายเอกสิทธิ์ คล้ายแดง	นักวิชาการศาสนาปฏิบัติการ
นายธนเดช เจือจารย์	นักวิชาการศาสนา
นายยุทธนา สุวรรณรังสิกุล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ
นายอนันต์ชาติ สุทธการ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ
นางสาวชรินทร์ แก้วเขียว	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ
นายจักรกฤต อภิลาภ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ

คติธรรมนำสุขใจ

พระปี่ใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๐

อตฺตทานญฺเจ ปิยํ ชยฺญา รกฺขเมฺย นํ สุรฺกฺขิตํ
ติณฺณมมฺยตฺรํ นามํ ปฏิชฺเคฺยฺย ปณฺชิตฺโต ๑
หากรู้ว่าตนเป็นที่รัก ต้องรักษาทนนั้นให้ดี
ต้องประคับประคองตนให้ดีทุกยามราตรีที่ผ่านไปผ่าน ๑

ความสุขสวัสดิ เป็นสิ่งประเสริฐที่ทุกคนแสวงหาและไขว่คว้ามาเพื่อตน บุคคลได้ชีวิต
เกิดมาแล้ว ต้องบริหารตนให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากภยันตรายภัยพิบัติทั้งปวง รักษาตน
ให้มีความสุขสวัสดิในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ ตนเองรักสุขเกลียดทุกข์ฉันทิ ผู้อื่นก็มี
ความเป็นไปคู่เคียงกัน ดังนั้น ผู้ปรารถนาความสุขสวัสดิแก่ตน ต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่น
พระเจ้าชนพลโลกเร้าร้อนกระวนกระวายด้วยเปลวไฟแห่งความปรารถนาเผาผลาญ
ไม่มีที่สิ้นสุด ผู้ฉลาด รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก มองเห็นความเป็นจริง
โดยประจักษ์ ย่อมจะหาทางผ่อนคลาย ต้มร้อนผ่อนเย็นได้ ด้วยน้ำคือขันติและเมตตา
ขอทุกท่านสมาทานขันติและเมตตาไว้เป็นความดีประจำใจ เพิ่มเติมความดีที่สั่งสมไว้
อีกอย่างหนึ่ง ย่อมจะพานพบกับความสุขสวัสดิโดยไม่ยาก
ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและความดีที่สั่งสมไว้ เติมเต็มด้วยขันติและเมตตานี้
จงเป็นอุปถัมภ์ภักดิ์จักษุ เพิ่มเติมเสริมสิ่งให้ทุกท่านประสบแต่ความสุขสวัสดิตลอดปีใหม่
พุทธศักราช ๒๕๖๐ นี้และตลอดไป ๑

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

(สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

คำนำ

รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้การทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม โดยเน้นการพัฒนาคนให้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข เสริมรากฐานและปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ได้นำนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติ ในการนำกิจกรรมในมิติศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย มาสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีการดำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ ให้คงอยู่คู่สังคมไทยอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยได้ส่งเสริมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี เชิญชวนประชาชนทุกพื้นที่ร่วมทำบุญ รักษาศีล เจริญภาวนา ปฏิบัติธรรม ฟังพระธรรมเทศนา สวดมนต์ ร่วมพิธีเจริญพระพุทธมนต์ ถวายเทียนชัยต้อนรับปีใหม่ ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อสงบจิตใจต้อนรับปีใหม่ ด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์แจ่มใส เป็นมงคลกับชีวิต รวมทั้งร่วมสวดมนต์ข้ามปี แสดงความจงรักภักดี เพื่ออุทิศถวายพระราชกุศลแด่สมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราช พระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ และสวดมนต์ให้ประเทศไทย ประชาชน ครอบครัว และตนเอง ให้มีความสุขตลอดปีใหม่ ตลอดจนเป็นแรงจูงใจให้ประชาชน ลด ละ เลิกอบายมุขในเทศกาลปีใหม่ และเพื่อรักษาวัฒนธรรมประเพณีในมิติพระพุทธศาสนา ไว้เป็นแบบอย่างที่ดีงามแก่สังคมไทยสืบไป

กรมการศาสนา

กระทรวงวัฒนธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
❖ สวดมนต์ข้ามปี : ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ พุทธศักราช ๒๕๖๐	๑
❖ การเจริญพระพุทธรูปมนต์ข้ามปี ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ	๑
❖ อาณิสงส์ของการสวดมนต์	๒
❖ ความสำคัญของการสวดมนต์	๔
❖ ประโยชน์จากการสวดมนต์	๕
❖ ร่วมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี	๕
❖ เริ่มต้นปีใหม่ ร่วมสืบสานวิถีถิ่น วิถีไทย : นำความเป็นไทย สู่ใจประชาชน	๖
❖ การเตรียมเข้าร่วมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี	๖
❖ บทเจริญพระพุทธรูปมนต์	๙
คำนมัสการพระรัตนตรัย	๙
(๑) นอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า	๙
(๒) ไตรสรณคัมภ์	๙
(๓) นะมะการะสีทธิคาถา (สัมพุทเธ)	๑๐
(๔) นะมะการะสีทธิคาถา (โย จักขุมา)	๑๑
(๕) นะโมการะอัฏฐะกะคาถา(นะโม ๘ บท)	๑๒
(๖) บทชัตถัมมจักกัปปวัตตนะสูตร	๑๒
(๗) ธัมมจักกัปปวัตตนะสูตร	๑๓
(๘) มังคะละสูตร	๑๔
(๙) ระตะนะสูตร (ย่อ)	๑๕
(๑๐) กะระณียะเมตตะสูตร (ย่อ)	๒๑
(๑๑) ชันธะปริตร	๒๑
(๑๒) โมระปริตร	๒๒
(๑๓) ธิชัคคสูตร	๒๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
(๑๔) อาณานิธิยะปริตร	๒๕
(๑๕) โพชฌังคะปริตร	๒๗
(๑๖) อภยปริตร	๒๘
(๑๗) สักกัตวา	๒๙
(๑๘) นัตถิ เม	๒๙
(๑๙) อัถถลัทโธ	๓๐
(๒๐) รตนัตตยัมปภาวามิยาจนคาถา	๓๐
(๒๑) เทวะตาอุยโยชะนะคาถา	๓๑
(๒๑) มงคลจักรวาลใหญ่	๓๒
(๒๓) ถวายพรพระ	๓๓
(๒๔) ภาวตุลัมพะ	๓๕
(๒๕) นักขัตตะยักข์	๓๖

บทนำ

สวดมนต์ข้ามปี : ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ พุทธศักราช ๒๕๖๐

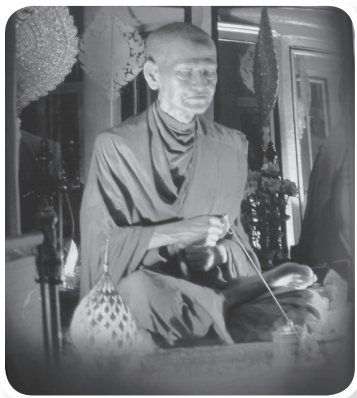
นับตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นต้นมา กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนา ได้ริเริ่มจัดกิจกรรม “สวดมนต์ข้ามปี” ในวัดเป็นครั้งแรก ภายใต้โครงการส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าวัดใกล้ชิดพระศาสนามากยิ่งขึ้น โดยจัดทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากภาคคณะสงฆ์ วัดทุกวัด หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ว่าราชการจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมจังหวัด-อำเภอ-ตำบล ทั่วประเทศ เป็นการเริ่มต้นของการนำมิติทางศาสนาเข้ามาสู่กิจกรรมส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ นับถอยหลังเข้าสู่ปีใหม่ ด้วยเสียงเจริญพระพุทธรูป เพื่อความเป็นสิริมงคลเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่เจริญรุ่งเรือง พร้อมกับการต้อนรับปีใหม่ ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา การเจริญพระพุทธรูปข้ามปีส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ

ปัจจุบัน “สวดมนต์ข้ามปี” เป็นกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่พุทธศาสนิกชนให้ความสนใจและแพร่หลายไปทั่วประเทศ ซึ่งนำ “ความสุขที่แท้จริงมาสู่คนไทย” โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นการรักษาประเพณีวัฒนธรรมในมิติทางศาสนา สืบสานวิถีถิ่นวิถีไทยอย่างมั่นคง และยั่งยืนซึ่งมีเด็ก เยาวชนและประชาชน เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นทุกปี

ในปี ๒๕๖๐ กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร และภาคีเครือข่ายร่วมกันจัด โดยได้ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในการนำศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและความเป็นไทยมาสร้างสรรคสังคมไทยให้ดำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้คงอยู่คู่สังคมไทยอย่างมั่นคง โดยได้ส่งเสริมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี เชิญชวนประชาชนทุกพื้นที่ร่วมทำบุญ รักษาศีล เจริญภาวนา ปฏิบัติธรรม ฟังพระธรรมเทศนา สวดมนต์ ร่วมพิธีเจริญพระพุทธรูป ลั่นฆ้องชัยต้อนรับปีใหม่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อสงบจิตใจต้อนรับปีใหม่ด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ แจ่มใส เป็นมงคลกับชีวิต รวมทั้งร่วมสวดมนต์ข้ามปี แสดงความจงรักภักดี ถวายเป็นพระราชกุศล แต่สมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราช และพระบรมวงศ์ทุกพระองค์และเป็นการอวยพรปีใหม่แก่ประเทศ ชุมชน ครอบครัว และตนเองของผู้สวดมนต์

การสวดมนต์ไหว้พระเป็นกิจวัตรสำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุบายฝึกจิตและฝึกสมาธิภาวนา
ได้เป็นอย่างดี เพราะในขณะสวดมนต์ จิตของผู้สวดจะต้องจดจ่ออยู่ที่บทสวดจึงจะสวดได้อย่างถูกต้อง
ถ้าจิตฟุ้งซ่านแล้วจะสวดผิดบ่อยๆ ผู้สวดมนต์เป็นประจำได้รับอานิสงส์ต่างๆ เช่น ตัดความกังวลได้
ปล่อยวางความคิดอย่างอื่นเสียได้ จิตระลึกรับรู้ถึงพระพุทธรูปและคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ และจิตเป็น
จิตสงบ มีสติครอง และเมื่อสวดเป็นประจำจะทำให้เป็นจิตที่มั่นคง นอกจากนี้ได้รับอานิสงส์จากการ
บำเพ็ญบุญโดยส่วนตัวแล้วยังเกิดประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา อันเป็นการช่วยกันอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรม สืบทอดประเพณีที่ดั่งงามและจรรโลงสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา

อานิสงส์ของการสวดมนต์

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ได้กล่าวเรื่อง อานิสงส์
จากการสวดมนต์ใจความตอนหนึ่งว่า

อาตมาได้เห็นอานิสงส์ของการสวดมนต์ด้วยตัวอาตมาเอง
ในสมัยที่อาตมาได้ออกเดินธุดงค์ในป่าเป็นเวลา ๑๕ ปี โดยอาศัยอยู่ใน
เขตดงพญาไฟ ซึ่งเป็นเขตที่อยู่ใกล้ชายแดนของประเทศเขมร
ในสมัยนั้นเต็มไปด้วยสิ่งสสาราสัตว์ และภูตผีวิญญูณ ตลอดจน
ชาวบ้านที่มีเวทมนต์คาถา และเล่นคุณไสยกันอยู่อย่างมากมาย
ในอาณาบริเวณชายแดนแห่งประเทศไทย ในตอนนั้น อาตมาได้
เดินธุดงค์แต่เพียงลำพัง ในช่วงนั้นอาตมามิได้ศึกษาในพระเวทมนตร์คาถาอาคมใดเลย นอกจากคำว่า
พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ ซึ่งมีความหมายว่า
ข้าพเจ้าขอยึดมั่นพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง พระธรรมเป็นที่พึ่ง พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

อาตมาไปที่แห่งหนตำบลใดก็จะกล่าวเพียงคำนี้ เป็นที่พึ่งทางจิตใจของอาตมา อาตมาเดินทาง
เข้าสู่หมู่บ้านชายแดนแห่งประเทศไทย ในดงพญาไฟขณะนั้น ในหมู่บ้านมีชาวบ้านอาศัยอยู่
เพียงเล็กน้อย อาตมาจึงได้ปักกลดอยู่ที่ท้ายหมู่บ้าน มีชาวบ้านนำอาหารมาถวายตามกำลังที่เขา
จะพอทำได้ อาตมาอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นระยะเวลาหลายปี และ ณ ที่แห่งนั้น อาตมาจึงได้พบคุณวิเศษ
แห่งการสวดมนต์

ที่มา : หนังสือ อมตะธรรม สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ความสำคัญของการสวดมนต์

การสวดมนต์เป็นกิจที่จำเป็นและสำคัญสำหรับพุทธศาสนิกชน เป็นประเพณีนิยมที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน เป็นหลักปฏิบัติเบื้องต้น อันจะนำไปสู่การเรียนรู้และปฏิบัติตามหลักคำสอนในระดับที่สูงขึ้นไป การสวดมนต์มีอานิสงส์และคุณประโยชน์มาก ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

๑. เชื่อว่าได้เข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะขณะสวดมนต์อยู่นั้นจิตรำลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรมคำสอน และคุณความดีของพระสงฆ์สาวก

๒. ขณะสวดมนต์อยู่นั้น จิตใจจะสงบ ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง

๓. จิตเป็นสมาธิ เข้มแข็ง อดทน

๔. ได้ปัญญาารู้แจ้งเห็นจริงถึงสัจธรรมในการดำเนินชีวิต

๕. เป็นการสั่งสมบุญบารมี จิตใจสงบ นอนหลับสบาย ไม่ฝันร้าย

๖. เป็นการบริหารร่างกายอย่างหนึ่ง เช่น การยกมือ การประนมมือ การก้มกราบ การเปล่งออกเสียงทำให้ปวดขยาย ระบบทางเดินหายใจดี สร้างภูมิคุ้มกันภัยแก่ร่างกาย

๗. การสวดมนต์เป็นหมู่คณะ ต้องมีความพร้อมเพรียงกัน เริ่มพิธีพร้อมกัน กราบพร้อมกัน สวดมนต์พร้อมกัน เลิกพร้อมกัน เป็นการสร้างระเบียบและความสามัคคีในหมู่คณะ

สวดมนต์อย่างไรและสวดเมื่อไหร่

การสวดมนต์นั้นมีการสวดมนต์เฉพาะบทบาลี และการสวดมนต์บทบาลีและมีคำแปลการสวดมนต์ทั้งสองแบบนี้มีความแตกต่างกันตรงที่หากสวดมนต์ในวันธรรมดา นิยมสวดเฉพาะบทภาษาบาลี แต่หากเป็นวันธรรม์ฆระหรือวันพระ นิยมสวดโดยมีคำแปลกำกับด้วย ข้อดีของการสวดมนต์แปลก็คือทำให้เข้าใจเนื้อหาของบทสวดซึ่งก่อให้เกิดทั้งบุญ (อิมใจ/สุขใจ) ทั้งปัญญา (ความเข้าใจเนื้อหาสาระนำมาปรับใช้ในชีวิตได้จริง) และในการสวดนั้น จะสวดในใจ หรือสวดแบบเปล่งเสียงก็ได้ทั้งสิ้น รวมทั้งจะสวดแบบมีคำแปลเป็นภาษาไทย หรือแบบที่มีคำแปลเป็นทำนองสรภัญญะก็ได้เช่นกัน ทั้งนี้ให้พิจารณาตามกาลเทศะเป็นสำคัญ กล่าวคือ การสวดตอนเช้า-ตอนเย็น (เรียกว่าทำวัตรเช้า-ทำวัตรเย็น) และการสวดตามเวลาที่สะดวกหรือยามที่ต้องการความสงบ ความเป็นสิริมงคล ความมั่นใจ

ทั้งนี้ ผู้ที่มีเวลามากพอจะตั้งเป็นกตึกาขึ้นมาสวดมนต์ตนเองด้วยการสวดมนต์ตอนเช้าตรู่ หรือตอนเย็น หรือเวลาก่อนนอนก็ทำได้ แต่สำหรับผู้ที่ไม่มีความสะดวกที่จะสวดตามสะดวกที่ใด เมื่อไหร่ ไม่ว่าจะที่วัด ที่บ้าน ที่ทำงาน บนรถส่วนตัว บนรถประจำทาง ยามนั่งรอ เพื่อทำกิจกรรมใด ๆ หรือแม้กระทั่งยามเดินทางไกลที่ต้องขึ้นรถ ลงเรือ หรือยามไปนอนพักค้างอ้างแรมในต่างถิ่นต่างที่ หรือในยามที่จิตใจว้าวุ่น สับสน ประหวั่น พรันพริ้ง ต้องการขวัญกำลังใจ ก็สามารถสวดมนต์ได้ทั้งสิ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า พระพุทธมนต์นั้นสวดได้ทุกที่ ทุกเวลา

ประโยชน์จากการสวดมนต์

การสวดมนต์ก่อให้เกิดพลาณาภาพแห่งพระพุทธมนต์ ทำให้จำจำธรรมะในบทสวดมนต์ต่าง ๆ ได้ เช่นในมงคลสูตร พุทธาณาภาพบำบัดปวดเป่าอุปัชฌาย์ ๓ ประการ คือ ทุกข์ภัยและโรคร้ายทั้งปวง ขณะเดียวกันก็เพิ่มพูนสรรพสมบัติแก่ผู้เจริญพระพุทธมนต์อยู่เนื่องนิตย์ และเป็นการพัฒนาจิตใจของสิ่งมีชีวิตให้สูงขึ้นจากภาวะปกติ สามารถประมวลได้ดังนี้

๑. เป็นการเสริมสร้างสติปัญญา
๒. เป็นการอบรมจิตใจให้ประณีตและมีคุณธรรม
๓. เป็นสิริมงคลแก่ชีวิตตนและบริวาร
๔. เป็นการฝึกจิตใจให้มีคุณค่าและมีอำนาจ
๕. ทำให้มีความเห็นถูกต้องตามหลักพระพุทธศาสนา
๖. เป็นการรักษาศรัทธาปสาทะของสาธุชนไว้
๗. เท่ากับได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าแม่ปรีนิพพานแล้ว
๘. เป็นเนตติของอนุชนต่อไป
๙. เป็นบุญกิริยา เป็นวาสนาบารมี เป็นสุขทางใจ

ร่วมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี

ขอเชิญร่วมสวดมนต์ข้ามปี ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ ระหว่างวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙-๑ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อร่วมเฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยมิติทางศาสนา อันจะเป็นมงคลให้กับชีวิต ตามหลักศาสนาที่นับถือ โดยยึดหลักประหยัดและเรียบง่ายและสามารถปฏิบัติร่วมกันได้ทั้งครอบครัว น้อมนำแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสงบร่มเย็น เป็นสุข เกิดความเจริญและความมั่นคงทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ การสวดมนต์ข้ามปีนี้ ได้รับการตอบรับจากพุทธศาสนิกชนเป็นอย่างดี นับเป็นเรื่องที่ดั่งใจของสังคมไทย ที่คนรุ่นใหม่ได้เข้าวัดปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว ทุกคนสามารถทำได้ เพราะเป็นวิถีชีวิตของคนไทย เพื่อความเจริญมั่นคงของชีวิตสืบไป

ในโอกาสวันส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ ๒๕๖๐ นี้ กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ขอเชิญชวนทุกท่านไปร่วมกิจกรรม “สวดมนต์ข้ามปี ๒๕๖๐” ณ วัดหรือสถานที่ต่างๆ เพื่อร่วมกันส่งเสริมและสืบทอดคุณธรรมของคนในชาติ ให้ดำรงอยู่คู่สังคมไทยอย่างยั่งยืนสืบไป

บทเจริญพระพุทธมนต์ สวดมนต์ข้ามปี
ส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ พุทธศักราช ๒๕๖๐

เริ่มต้นปีใหม่ ร่วมสืบสานวิถีถิ่น วิถีไทย

กิจกรรมส่งท้ายปีเก่าวิถีไทย ต้อนรับปีใหม่วิถีพุทธ เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อวิถีชีวิตของคนไทย ได้รับความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ จากทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุน ซึ่งถือว่ากิจกรรมนี้เป็นของทุกคนจึงเป็นโอกาสที่ดีที่คนไทยทุกคนจะร่วมกันฟื้นฟูกระแสวัฒนธรรมที่ดีงามด้วยการส่งเสริมความเป็นไทย มีจิตสำนึกพฤติกรรมความเป็นไทยในชีวิตประจำวัน ดังนี้

๑. มีความภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย
๒. มีอัธยาศัยไมตรี มีน้ำใจทักทาย ยิ้มแย้ม กล่าวคำสวัสดี ขอบคุณ ขอโทษ
๒. มีความกตัญญูต่เวลาที่ต่อผู้มีพระคุณ
๓. แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ แสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ วางตนอย่างสุภาพ อ่อนน้อม มีน้ำใจ มีความเกรงใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๔. ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย ส่งเสริมการละเล่นพื้นเมืองและสามารถชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย
๕. เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมรวมถึงภาคถิ่น
๖. นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต แนะนำให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย

การเตรียมเข้าร่วมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี ได้รับความนิสงส์จากการปฏิบัติบูชา และอามิสบูชาอย่างสมบูรณ์ ด้วยจิตใจที่ดี และเปี่ยมด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีเมตตาและกรุณาต่อกัน ควรปฏิบัติตน ดังนี้

๑. การเตรียมกายเมื่อไปวัดหรือสถานที่ที่เหมาะสม ควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีขาวเรียบ หรือสีที่ไม่ฉูดฉาด ไม่หลวมไม่คับเกินไป เนื่องจากจะไม่คล่องตัว ไม่ประดับร่างกายด้วยเครื่องประดับ ไม่ใช่เครื่องประดับผิดวิ เช่น น้ำหอม เป็นต้นขอเชิญชวนแต่งผ้าไทยหรือพื้นบ้าน
๒. รับประทานอาหารแต่พอดี ไม่อึดจนอึดอัด เพื่อประทังความหิว เนื่องจากถ้ามีอาการหิวกระหายจะทำให้จิตใจไม่สบายไปด้วย ควรงดเว้นอาหารที่อาจจะทำให้เกิดอาการท้องเสีย เป็นต้น และหลีกเลี่ยงของมีนมทุกชนิด
๓. เชิญชวนครอบครัว เพื่อนบ้าน เข้าร่วมสวดมนต์ ณ วัดใกล้บ้าน หรือสถานที่ที่มีการจัดที่เหมาะสม และถือโอกาสเริ่มต้นปีใหม่ ด้วยกันรักชาติ ๕ ทั้งครอบครัวเพื่อประโยชน์สุขทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมโดยรวม

บทเจริญพระพุทธมนต์ที่ใช้ในการสวดมนต์ข้ามปี

พระพุทธมนต์ หมายถึง พระพุทธพจน์อันเป็นคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มีปรากฏในพระไตรปิฎกบ้าง เป็นคำที่แต่งขึ้นมาภายหลังบ้าง โดยถือกันว่าพระพุทธมนต์เป็นคำศักดิ์สิทธิ์สามารถปกป้องอันตรายต่าง ๆ ได้ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพระปริตร

บทพระพุทธมนต์ที่นำมาใช้เป็นบทสวดมนต์ข้ามปีนั้น ไม่มีกำหนดที่แน่นอนชัดเจนลงไปสุดแต่แต่ความสะดวกและความเหมาะสมในแต่ละสถานที่ แต่ที่นิยมโดยทั่วไปจะนำบทสวดมนต์ที่มีในเจ็ดตำนาน สิบสองตำนาน ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยสำหรับพุทธศาสนิกชนเป็นอย่างดีมาใช้เป็นบทสวดในการสวดมนต์ข้ามปี

ในที่นี้จะขอทำความเข้าใจโดยย่อของพระพุทธมนต์ที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ มาแสดงไว้ดังต่อไปนี้

๑. บทนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นบทที่เริ่มต้นก่อนที่จะมีพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา เรียกกันโดยทั่วไปว่า บทไหว้ครู เป็นบทที่ถวายความเคารพแด่พระพุทธเจ้า ถึงแม้ว่าพระองค์จะเสด็จปรินิพพานไปแล้ว แต่พระองค์ยังคงอยู่มิได้ล่องลับตามพระองค์ไปบทนอบน้อมนี้ จะกล่าว ๓ ครั้ง ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการทำให้แนบสนิทกับพระองค์จริง ๆ ไม่โยกโคลงกวัดแกว่งไปได้ง่าย ๆ เปรียบเหมือนเชือก ๓ เกลียว ย่อมจะแน่นและเหนียวกว่า ๑ เกลียว หรือ ๒ เกลียวเป็นแน่

๒. บทไตรสรณคมน์ เริ่มแรกเป็นบทที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติขึ้นในพิธีบรรพชาอุปสมบท ต่อมาได้นำมาใช้ในการเริ่มต้นพิธีกรรมทางพุทธศาสนาทั่วไป เป็นบทที่แสดงถึงการยอมรับพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

๓-๔. บทนะมการะสิทธิคาถา แยกเป็นบทสัมพุทเธ เป็นการกล่าววอนบอมน้อมพระพุทธเจ้า ๓, ๕๘๔, ๑๙๒ พระองค์ และด้วยอำนาจของการนอบน้อมก็ขอให้ภัยอันตรายทั้งปวง จงพินาศไป **บทโย จักขุมา** เป็นบทที่สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสประพันธ์ขึ้นใช้แทนบทสัมพุทเธ เนื้อหาของบทนี้แสดงความนอบน้อมต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และด้วยเดชของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้มิชยชนะมีความสำเร็จปราศจากอันตราย

๕. บทนะโมการะอัญฐะกะคาถา โดยทั่วไปเรียกว่า นโม ๘ บท เป็นบทที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ทรงแต่งขึ้นในครั้งที่ทรงพระผนวชเป็นพระภิกษุ เนื้อหาของบทนี้ว่าด้วยการนอบน้อม ๘ ครั้ง คือ ในบทนี้มีคำว่า “นโม” ๘ ครั้ง ใช้สวดต่อกันจากบทสัมพุทเธ หรือบทนอบน้อมการะสิทธิคาถา นิยมสวดในงานมงคล

๖. บทธัมมจักกัปปวัตตนสูตร แสดงถึงขั้นตอนและแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงอริยสัจทั้ง 4 คือ อริยมรรคมีองค์ 8 โดยเริ่มจากทำความเข้าใจถูกทางสายกลางก่อน เพื่อดำเนินตามขั้นตอนการปฏิบัติรู้เพื่อละทุกข์ทั้งปวง เพื่อความดับทุกข์ อันได้แก่นิพพาน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา

๗. บทธัมมจักกัปปวัตตนะสูตร บทสวดเกี่ยวกับปฏิบัติอันเป็นกลาง ให้เกิดปัญญารู้แจ้ง เห็นจริง ให้บริสุทธิ์จากกิเลส

๘. บทมังคะละสูตร หมายถึง บทที่ว่าด้วยมงคล พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนถึงหลักธรรม ที่นำความสุข ความเจริญ ซึ่งเรียกว่า มงคลอันสูงสุด ๓๘ ประการ เมื่อบุคคลประพฤติปฏิบัติตาม จะเป็นผู้ไม่พ่ายแพ้ ประสบความสำเร็จในทุกๆ ที่

๙. บทระตะนะสูตร หมายถึง บทที่แสดงอาณาภาพของพระรัตนตรัยโดยตรง เมื่อเทวดา และมนุษย์รู้คุณค่าของพระรัตนตรัย ยอมรับนับถือ บูชาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึกแล้ว ย่อมก่อให้เกิดพลังใจในการต่อสู้ฟันฝ่าเพื่อชัยชนะต่ออุปสรรค ปัญหา ตลอดจนภัยทั้งหลายทั้งปวงได้

๑๐. บทกระณะยยะเมตตะสูตร บทที่ว่าด้วยการเจริญเมตตา พระพุทธเจ้าตรัสมุ่งหมายการแผ่จิตที่เกื้อกูล ปรารถนาดีให้แก่ตนเองและสรรพสัตว์ ปรารถนาให้ตนเองและสรรพสัตว์ไม่มีเวรต่อกัน ไม่เบียดเบียนกัน มีแต่สุข ไร้ทุกข์ ปราศจากความขุ่นเคืองใจ ไร้พยาบาล

๑๑. บทขันธะปริตร บทที่มีความหมายว่า บทสวดป้องกันพญางู ส่วนสาเหตุที่ตั้งชื่อว่า ขันธปริตร นั้น อาจหมายถึง มนต์ป้องกันตัว (จากพญางู) ทั้งนี้ เนื่องจาก ขันธ แปลว่า ตัวหรือกาย นั้นเอง ในปริตรนี้ พระพุทธเจ้าตรัสสอนเรื่องเมตตากรรม

๑๒. บทโมระปริตร บทที่หมายถึง คาถาสำหรับป้องกันตัวของพญานกยูง กล่าวคือ เมื่อ พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นพญานกยูงได้เจริญมนต์เป็นประจำทำให้แคล้วคลาดจากภัยอันตราย ดังนั้น โบราณจารย์ จึงได้นำมาเป็นบทสวดมนต์เพื่อให้แคล้วคลาดจากอันตราย ปริตรนี้เป็นการกล่าวถึง การแสดงความนอบน้อม

๑๓. บทชัคคสูตร บทที่ว่าด้วยยอดธงหรือชายธง พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนให้ภิกษุระลึกถึง คุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ ในเวลาที่เกิดความหวาดกลัวจนขนพองสยองเกล้าขณะที่ บำเพ็ญสมาธิตามป่าเขา เพื่อให้ความหวาดกลัวหมดไป เหมือนพระอินทร์ขณะออกรบกับพวกอสูร สั่งให้นักรบบริวารมองยอดธงรถศึกของพระองค์

๑๔. บทอาฏานาฏิยะปริตร บทที่กล่าววรมัสการพระพุทธเจ้าในอดีตทั้งหลายจนถึง องค์ปัจจุบัน ต่อจากนั้นก็บรรยายถึงท้าวมหาราชทั้ง ๔ ว่า ใครเป็นอะไร มีหน้าที่อะไร และสุดท้าย ก็สรรพระคุณของพระรัตนตรัย เชื่อกันว่า ผู้ใดสวดอาฏานาฏิยารักษาแล้ว บรรดายักษ์และภูติผีปีศาจ ทั้งหลายจะไม่ทำอันตรายและคุ้มครองรักษาให้ปลอดภัย

๑๕. บทโพชฌังคะปริตร บทที่ว่าด้วยองค์ธรรมที่เป็นไปเพื่อตรัสรู้ มี ๗ ประการ คือ (๑) สติ ความระลึกได้ (๒) ธัมมวิจยะ ความสอดส่องธรรม (๓) วิริยะ ความเพียร (๔) ปีติ ความอิ่มเอมใจ (๕) ปัสสัทธิ ความสงบใจ (๖) สมาธิ ความตั้งใจมั่น (๗) อุเบกขา ความวางเฉย

๑๖. **บทอภยปริตร** บทที่เป็นการขอให้ล้างร้าย สิ่งไม่เป็นมงคล เสียงนกเสียงกาที่ไม่เป็นมงคล บาบเคราะห์ ผันร้ายพินาศไปด้วยพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และสังฆานุภาพ ตอนกลาง เป็นการ อัญเชิญเหล่าเทพยดาที่ได้ อัญเชิญมาร่วมในงานมงคล ร่วมฟังสวด ร่วมรับสิ่งที่เป็นมงคล กลับวิมานไป และขอให้เทพยดาทั้งหลายได้ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาและตอนท้ายเป็นการขอให้อำนาจ ของพระพุทธรูปเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า และพระอรหันต์ทั้งหมดปกป้องคุ้มครองรักษา

๑๗. **บทสักกัตวา** บทที่สรรเสริญพระพุทธรูป พระธรรม และพระสงฆ์ว่า ยอดเยี่ยม และด้วยเดช แห่งพระพุทธรูป พระธรรมและพระสงฆ์ ขอให้สิ่งไม่ดีมิคลายสูญไป

๑๘. **บทนัตถิ เม** บทที่ว่าด้วยที่พึงอันประเสริฐ คือ พระพุทธรูปเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์

๑๙. **บทอิตถะชัลลโธ** บทที่อ้างอนุภาพถึงซึ่งความสุข เจริญในพระพุทธรูปศาสนา ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข

๒๐. **บทรัตนัตถยัปปภาวาทิยาจนคาลา** บทที่อ้างอนุภาพพระรัตนตรัยคุ้มครอง สยามประเทศ

๒๑. **บททเวธาอุยโยชะนะคาลา** บทที่ว่าด้วยการขอให้สรรพสัตว์พันทุกข์ และเหล่าเทวดา ที่มาร่วมอนุโมทนาบุญ ขอให้กลับไป

๒๒. **บทมงคลจักรวาลใหญ่** บทที่อ้างอนุภาพพระพุทธรูปเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ให้กำจัด ทุกข์โรคภัยทั้งปวง

๒๓. **บทถวายพรพระ** บทที่ว่าด้วยชัยชนะ ๘ ประการอันเป็นมงคลของพระพุทธรูปเจ้า

๒๔. **บทภาตตุ สัพ** บทที่อ้างอนุภาพเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน

๒๕. **บทนักขัตตะยักข** บทที่อ้างอนุภาพแห่งพระปริตรว่า สามารถป้องกันบาปเคราะห์

บทเจริญพระพุทธมนต์

ค่านมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา, พุทัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ.

(กราบ ๑ ครั้ง)

สัวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ.

(กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ.

(กราบ ๑ ครั้ง)

(๑) นอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทโธ

(ว่า ๓ ครั้ง)

(๒) ไตรสรณคัมภ์

พุทัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

(๓) นมะการะสิทธิคาถา (สัมพุทเธ)

สัมพุทเธ อัญญะวีสังญจะ
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ
เตสัง อัมมัญจะ สังขัญจะ
นมะการานุภาเวนะ
อะเนกา อันตะรายาปิ

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสังญจะ
ทะสะสะตะสะหัสสานิ
เตสัง อัมมัญจะ สังขัญจะ
นมะการานุภาเวนะ
อะเนกา อันตะรายาปิ

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต
วีสะติสะตะสะหัสสานิ
เตสัง อัมมัญจะ สังขัญจะ
นมะการานุภาเวนะ
อะเนกา อันตะรายาปิ

ทิวาทะสังญจะ สะหัสสะเก
นะ मामิ สิระสา อะหัง
อาทะเรนะ นะ मामิหัง
หัตตวา สัพเพ อุปัททเว
วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

จะตุวีสะติสะหัสสะเก
นะ मामิ สิระสา อะหัง
อาทะเรนะ นะ मामิหัง
หัตตวา สัพเพ อุปัททเว
วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

อัญญะจัตตาฬิสะสะหัสสะเก
นะ मामิ สิระสา อะหัง
อาทะเรนะ นะ मामิหัง
หัตตวา สัพเพ อุปัททเว
วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

(๔) นะมะการะสิทธิคาถา (โย จักขุมา)

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏฐโฐ
สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยังฯ
พุทัง ะรันตัง สิริสะ นะมามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

ธัมโม ะโซ โย ะวิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธีมคคัง
นียยานิโก ธัมมะระรัสสะ ธารี
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณฯ
ธัมมัง ะรันตัง สิริสะ นะมามิ
โมหัพปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สวากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติฯ
สังฆัง ะรันตัง สิริสะ นะมามิ
พุทธานุพุทัง สะมะสีละทิฏฐัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

(๕) นะโมการะอัญฐะกะคาถา (นะโม ๘ บท)

นะโม อะระหะโต สัมมา-	สัมพุทฺธัสสะ มะเหสีโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ	สวากขาตัสเสวะ เตหิระ
นะโม มหาสังฆัสสาปิ	วิสุทฺธะสีละทีฎฐิโน
นะโม โอมัตถ์ยารัทธัสสะ	ระตะนัตถ์ยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีสสะ	ตัสสะ วัตถุตถ์ยัสสะปิ
นะโมการูปะภาเวนะ	วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโมการานุภาเวนะ	สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตเชนะ	วิธิมหิ โหมิ เตชะวา

(๖) บทขัตถัมมจักกัปปวัตตนสูตร

อนุตตะรัง อภิสัมโพธิง	สัมพุชฌิต์วา ตะถาคะโต
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ	ธัมมะจักกััง อะนุตตะรัง
สัมมะทะวะ ปะวัตเตนโต	โลเก อัมปะภีวัตติยัง
ยัตถากขาตา อุโก อันตา	ปะภีปัตติ จะ มัชฌิมา
จะตฺถัสวาริยะสัจเจสุ	วิสุทฺธัง ญานะทัสสะนัง
เทสิตัง ธัมมะราเชนะ	สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง	สังคีตันตัมภะณามะ เสฯ

(๗) ธรรมจักษุปวัตตนะสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ
อิสิปะตะเน มิคะทาเย ตัตตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ

เทวัมเม ภิกขเว อันตา ปัพพะชิตะนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ
กามะสุขัลลิกานุโยโค หิโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัจญ์หิโต
โย จายัง อัตตะกิลมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัจญ์หิโตฯ

เอเต เต ภิกขเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา
ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย
สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา
จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัญจันคิโก มัคโคฯ เสยยะถิทังฯ สัมมาทิฏฐิ
สัมมาสังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวาจาโม
สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อะยัง โข สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา
จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขัง อะริยะสัจจังฯ ชาตีปี ทุกขา ชะราปี
ทุกขา มะระณัมปี ทุกขัง โสกะปะริทเวะทุกขะโทมะหังสสุปายาสาปี ทุกขา
อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข ยัมปิจัจัง นะ ละภะติ ตัมปี ทุกขัง
สังขิตเตนะ ปัญญาพาทานักขันธา ทุกขาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุขะโย อะริยะสัจจังฯ ยายัง ตัณหา
โปโนพพะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตตระ ตัตตราภิ นันทินีฯ เสยยะถีทังฯ
กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหาฯ อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธ
อะริยะสัจจังฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะ นิโรธ จาโค ปะภูนิสสัคโค
มุตติ อะนาละโยฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจังฯ
อะยะเมวะ อะริโย อัญจันติโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ
สัมมาสังกัปปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม
สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ
จักขุ อุทปะปาติ ญาณัง อุทปะปาติปัญญา อุทปะปาติ วิชชา อุทปะปาติ อาโลโก
อุทปะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุทปะปาติ ญาณัง อุทปะปาติ ปัญญา อุทปะปาติ
อาโลโก อุทปะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุทปะปาติ ญาณัง อุทปะปาติ ปัญญา อุทปะปาติ
วิชชา อุทปะปาติ อาโลโก อุทปะปาติฯ

อิทัง ทุกขะสะมุขะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
อัมเมสุ จักขุ อุทปะปาติ ญาณัง อุทปะปาติ ปัญญา อุทปะปาติ วิชชา อุทปะปาติ อาโลโก
อุทปะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุขะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว
ปุพเพ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุทปะปาติ ญาณัง อุทปะปาติ
ปัญญา อุทปะปาติ วิชชา อุทปะปาติ อาโลโก อุทปะปาติฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทมะโย อะริยะสัจจัง ปะทีนัันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
วิชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ
จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติฯ ปัญญา อุตตะปาติ วิชา อุตตะปาติ อาโลโก
อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจจิกาทัพพันติ เม ภิกขะเว
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
วิชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจจิกะตันติ เม ภิกขะเว
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
วิชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
วิชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม
ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา
อุตตะปาติ วิชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวัตันติ เม
ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา
อุตตะปาติ วิชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิมesu จะตฺตสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติ
ปะริวิฏฺฐัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพีรหัมมะเก
สัสสะมะณะพราหมะณียา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง
อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิงฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตฺตฺส อริยะะสัจเจสุ เอวันติ ปะริวัณฺณัง
ท้าวทสะการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหฺมะเก
สัสสะมะณะพรัหฺมะณียา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง
อะภิสัมพุทฺโธ ปัจฉัญญาสิงฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง ปุทะปาที อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา
ชาติ นัตถิทา นี ปุณฺณะโวติฯ

อิหะมะโว จะ ภาคะวาฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ ภาคะวะโต
ภาสิตัง อะภินันฺทุงฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากระณะสฺมิ ภัญญะมาเน อายัสมะโต
โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง อัมมะจักขุ อุกุทะปาที ยังกิญฺจิ สุมุทะยะธัมมัง
สัพพันตัง นีโรธะธัมมันติฯ

ปะวัตติเต จะ ภาคะวะตา อัมมะจักเก ภูมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง
เอตัมภาคะวะตา พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง อัมมะจักกั
ปะวัตติตัง อปัปะณฺวิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พรัหฺมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา
พรัหฺมูนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติฯ

ภูมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ
จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ
ตาวะติงसानัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ยามานัง
เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตฺสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ

ตฺสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ
นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ
ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

พรัหฺมะปะริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหฺมะปะริสัชชานัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

พรัหฺมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหฺมะปะโรहितานัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

มหาพรัหม์มา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ มหาพรัหม์มานัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 ประริตตภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ ประริตตภาณัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 อัปปะมาณาภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อัปปะมาณาภาณัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 อาภัสสะรา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อาภัสสะรานัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 ประริตตะสุภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ ประริตตะสุภาณัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อัปปะมาณะ
 สุภาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 สุภะกัณณะกา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ สุภะกัณณะกาณัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 เวหฺปณะลา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ เวหฺปณะลาณัง
 เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 อะวิหา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ อะวิหาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 อะตฺปปา เทวา สัททมะนุสสา เวสูงฯ อะตฺปปาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 สุตฺตสา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ สุตฺตสาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 สุตฺตสี เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ สุตฺตสีณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททมะนุสสาเวสูงฯ
 เอตฺมกะคะวะตา พาราณะสิยฺยัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง
 อัมมะจักกััง ปะวัตติตฺตัง
 อัปปะภูวัตติตฺตียํ สะมะเณนะ วา พรัหม์มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา
 พรัหม์มูนา วา เกณะจิ วา โลกัสมินติฯ

อิติหะ เตนะ ชะเนนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหฺมะโลกา สัทโท
อัพภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหฺสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ
สัมปะเวธิฯ อัปปะมาโณ จะ โอะพาโร โอะภาโส โลกะ ปาตุระโหสิ อะตักกัมเมวะ เทวานัง
เทวานุภาวังฯ

อะถะโข ภาคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัณฺเณ อัญญาสิ
ะตะ โภ โภณทัณฺเณติฯ

อิติหิทัง อายัสมะโต โภณทัณฺเณสสะ อัญญาโภณทัณฺเณ เตวะวะ นามัง
อะโหสิติฯ

(๘) มังคะละสูตร

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภาคะวา สāvattiyāṃ viharati cettaveṇ
aṇaṇepiṇṭhikāssa āraṃhe aṇe ca aññeṇaṇeṇa tevaṇa aṇṇikāntayaṇe rāttiya
aṇṇikāntavāṇṇa kevaṇeṇeṇa cettaveṇā oṇaṇeṇa yeṇe ภาคะวา เตนุปะสังกะมิ
อุปะสังกะมิตวา ภาคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา เอกะมันตัง อัญญาสิฯ เอกะมันตัง จิตฺตา
โห สāvattiyaṇe ภาคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ

พะหุ เทวา มะนุสสา จะ
อากังขะมานา โสตถานัง
อะเสวะนา จะ พาลานัง
ปุชา จะ ปุชะนียานัง
ปะภฺวิรูปะเทสะวาโส จะ
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ
สุภาสิตา จะ ยา วาจา
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง
อะนาคุลา จะ กัมมันตา

มังคะลานิ อะจินตะยุง
พฺรหฺมิ มังคะละมุตตะมังฯ
ปัณฺธิตานัญจะ เสวะนา
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ปุพเพ จะ กะตะปุณฺณะตา
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
วินะโย จะ สุลิกขิตโต
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ปุตตะทาวฺรสสะ สังคะโห
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ

ทานัญญจะ อัมมะจะริยา จะ
อะนะวัชชานิ กัมมานิ
อาระตี วีระตี ปาปา
อัปปะมาโท จะ อัมเมสุ
คาระโว จะ นิวาโต จะ
กาเลนะ อัมมัสสะวะนัง
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา
กาเลนะ อัมมะสากัจฉา
ตะโป จะ พรหมะจะริยัญญจะ
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ
มุญฺหิสัง โลกะอัมเมหิ
อะโสกัง วีระชัง เขมัง
เอตาทิสานิ กัตวานะ
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ

ญฺาตะกานัญญจะ สังคะโห
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
มัชชะปาณา จะ สัญญะโม
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
สันตฺตฺตฺตฺตฺตฺตฺตฺตฺต
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
สะมะณานัญญจะ ทัสสะนัง
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
สัพพัตถะมะปะราชาชิตา
ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติฯ

(๙) รัตนสูตร (ย่อ)

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง รัตนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทฺเธ รัตนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตฺถิ โหตุฯ
ชะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทชณะคา สักยะมุณี สะมาหิโต
นะ เตนะ อัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ อัมเม รัตนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตฺถิ โหตุฯ

ยัมพุทธระเสฏโฐ ปะริวัณณะยิ สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัณญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธิมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย ปุคคะลา อัญญะ สะตัง ปะสัณฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุกาणि โหนติ
เต ทักขิณียา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนาणि มะหัพพะลาणि
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย สุปปะยุดตา มะณะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุตัง ภูญชะมาหา
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ซีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมมะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวะสมิง
เต ซีณะพีชา อะวิรุฬ्हิฉันทา
นิพพันติ อีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

(๑๐) กะระณียะเมตตะสูตร (ย่อ)

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง	มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ	อะสัมพาทัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา	สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมัทโธ
เอตัง สะตัง อะธิฏฐุญจะ	พรัหมะเมตัง วิหารัง อิตะมาหุ
ทิฏฐัญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา	ทัสสะเนหะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง	นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตตีฯ

(๑๑) ชั้นระปริตร

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง	เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพพะยาปุตเตหิ เม เมตตัง	เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง	เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปะปะเทหิ เม เมตตัง	เมตตัง พะหุปะปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ	มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปะปะโท หิงสิ	มา มัง หังสิ พะหุปะปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ	มา กิญจิปาปะมาคะมา

อัมปะมาโน พุทโธ อัมปะมาโน อัมโม อัมปะมาโน สังโฆ ปะมาณะวันตานิ
สิริงสะปานิอะหิวิจฉิกาสะตะปะทีอุณณานาภิสะระพมุสิกา กะตา เม รักษากะตา เม
ปะริตตา ปะฎีกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภาคะวะโต นะโม สัตตันนัง
สัมมาสัมพุทธานังฯ

(๑๒) โมระปริตร

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะลัง
เย พ็ร่าหังมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธาณัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนาฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พ็ร่าหังมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธาณัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยิติฯ

(๑๓) รัชคสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สมะยัง ภาคะวา สāvตถิยัง วิหะระติ เขตตะวะเน
อะนาถะปิณฑักัสสะ อาราเมฯ ตัตถะ โข ภาคะวา ภิกขุ อāmันเตสิ ภิกขะโวติฯ
ภะทันทเตติ เต ภิกขุ ภาคะวะโต ปัจจัสโสสงฺฯ ภาคะวา เอตะ ทะโวจะ

ภูตะปุพพัง ภิกขะเว เทวาสุระสังคาโม สَمْบุพฺพียุฬฺโห อะโหสิฯ อะถะโข
ภิกขะเว สักโก เทวานะ มินโท เทเว ตาเวตังเส อāmันเตสิ สะเจ มาริสสา เทวานัง
สังคามะคะตāนัง อุปฺปัชเชยยะ ภายัง วา ฉัมภิตตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสมิถ
สมะเย รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ มะมัง หิ โว รัชคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ
ภายัง วา ฉัมภิตตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ เม รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ

อะถะ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ ปะชาปะติสสะ
หิ โว เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภายัง วา ฉัมภิตตตัง วา
โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ

อะถะ ะรຸณฺสสะ เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ ะรຸณฺสสะ หิ โว
เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภายัง วา ฉัมภิตตตัง วา โลมะ
หังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ ะรຸณฺสสะ เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ

อะถะ อีสานฺสสะ เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลเกยยาถะ อีสานฺสสะ หิ โว
เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภายัง วา ฉัมภิตตตัง วา
โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติติ ฯ

ตัง โข ปะนะ ภิกขะเว สักกัสสะ วา เทวานะมินทัสสะ รัชคคัง อุลโลกะยะตัง
ปะชาปะติสสะ วา เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลกะยะตัง ะรຸณฺสสะ วา เทวะราชัสสะ
รัชคคัง อุลโลกะยะตัง อีสานฺสสะ วา เทวะราชัสสะ รัชคคัง อุลโลกะยะตัง
ยัมภะวิสสะติ ภายัง วา ฉัมภิตตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยเยถาปิ โนปิ
ปะหิยเยถะ ตัง กิสสะ เหตุ สักโก หิ ภิกขะเว เทวานะมินโท อะวีตะราโค อะวีตะโทโส
อะวีตะโมโห ภีรຸ ฉัมภี อุตฺตราสี ปะลาयीติ ฯ

อะหังญจะ โข ภิกขเว เอวัง วะทามิ สะเจ ตุมหากัง ภิกขเว อะรัญญะคะตาทัง
วา รุกขะมุละคะตาทัง วา สุตตัญญาคาระคะตาทัง วา อูปปัชเชยยะ ภาเยยัง วา ฉัมภิตตัตตัง
วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสสิมิง สะมะเย อะนุสสะเรยยาถะ

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิฑู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสาณัง พุทโธ ภาคะวาติ
มะมัง หิ โว ภิกขเว อะนุสสะระตัง ยัมภาวิสสะติ ภาเยยัง วา ฉัมภิตตัตตัง วา โลมะหังโส
วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ มัง อะนุสสะเรยยาถะ อะถะ อัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ

สัฎฐากาโต ภาคะวะตา อัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ อัมมัง หิ โว ภิกขเว อะนุสสะระตัง ยัมภาวิสสะติ
ภาเยยัง วา ฉัมภิตตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ อัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ
อะถะ สังฆัง อะนุสสะเรยยาถะ

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุกุปะฏิปันโน ภาคะวะโต
สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต
สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัมมัญจะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภาคะวะโต
สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สังฆัง หิ โว ภิกขเว อะนุสสะระตัง ยัมภาวิสสะติ ภาเยยัง วา ฉัมภิตตัตตัง วา
โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ ตัง กิสสะ เหตุ ตะถาคะโต หิ ภิกขเว อะระหัง
สัมมาสัมพุทโธ วีตะราโค วีตะโทโส วีตะโมโห อะภิรุ อัจฉัมภิ อะนุตฺตราสี อะปะลาयीติ ฯ
อิทะมะโวจะ ภาคะวา อิหัง วัตฺวานะ สุคะโต อะถาปะรัง เอตะทะโวจะ สัตถา

อะรัญญะ รุกขะมุเล วา
อะนุสสะเรถะ สัมพุทฺธัง
โน เจ พุทฺธัง สะเรยยาถะ
อะถะ อัมมัง สะเรยยาถะ
โน เจ อัมมัง สะเรยยาถะ
อะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ
เอวัมพุทฺธัง สะรันตาทัง
ภาเยยัง วา ฉัมภิตตัตตัง วา

สุตฺตัญญาคาเร วะ ภิกขเว
ภาเยยัง ตุมหากะ โน สียา
โลกะเชฏฺฐัง นะราสะกัง
นียยานิกัง สุเทสิตัง
นียยานิกัง สุเทสิตัง
ปุญญักเขตตัง อะนุตตะรัง
อัมมัง สังฆัญจะ ภิกขเว
โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

(๑๔) อาภานาฏิกยะปริตร

วิปัสลิสสะ นะมัตถุ
ลิสสิส สะปิ นะมัตถุ
เวสสะภูสสะ นะมัตถุ
นะมัตถุ กะกุสัณธัสสะ
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ
อังกีระสัสสะ นะมัตถุ
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ
เย จาปิ นิพพุตาโลเก
เต ชะนา อะปิสุณา
หิตัง เทวะมะนุสสาณัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง
เอเต จัญญเญ จะ สัมพุทธา
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา
สัพเพ ทะสะพะลูเปตา
สัพเพ เต ปะฐิชาหนันติ
สีหะนาทัง นะทั้นเต เต
พรัหฺมะจักกัง ปะวัตเตนติ
อุเปตา พุทเธธัมเมหิ
ทวัตติงสะลักขะณูเปตา-
พฺยัมปปะภายะ สุปปะภา
พุทธา สัพพัญญุโน เอเต

จักขุมันตัสสะ สิริมะโต
สัพพะภูตานุกัมปิโน
นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
มาระเสนปปะมัททิโน
พราหะณะสสะ วุสีมะโต
วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
สัถยะปุตตัสสะ สิริมะโต
สัพพะทุกขาปะนุทะนัง
ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
มะหันตา วีตะ สาระทา
ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
มะหันตัง วีตะสาระทัง
พุทธัง วันทามะ โคตะมันติฯ
อะเนกะสะตะโกฏเฐโย
สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา
เวสารัชเชหุปาคะตา
อาสะภันฐานะมุตตะมัง
ปะริสาสุ วิสาระทา
โลเก อัมปะภูวัตติยัง
อัญญาระสะหิ นายะกา
สีตยานุพฺยัญชะนาอะรา
สัพเพ เต มุนิกุญชะรา
สัพเพ ชีณาสะวา ชินา

มะห้ปะปะภา มะหะเตชา
มะหาการุณิกา อีรา
ทีปา นาถา ปะติภูฐา จะ
คะตี พันธู มะห้สสาสา
สะเทวะกัสะสะ โลกัสะสะ
เตสาหัง ลีระสา ปาเท
วะจะสา มะนะสา เจวะ
สะยะเน อาสะเน ฐาเน
สะทา สุเขนะ รักขันตุ
เตหิ ตัง รักขิตโต สันโต
สัพพะโรคะวินิมุตโต
สัพพะเวระมะตีกันโต
เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ
เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ
ปุรัตถิมัสสัง ทิสภาเค
เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ
ทักขิณัสสัง ทิสภาเค
เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ
ปัจฉิมัสสัง ทิสภาเค
เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ
อุตตะรัสสัง ทิสภาเค
เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ
ปุรัตถิเมนะ ณะตวรรษุ
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข

มะหาปัญญา มะหัพพะลา
สัพพะสาหัง สุขาวะหา
ตาณา เลณา จะ ปาณินัง
สะระณา จะ หิตะสีโน
สัพเพ เอเต ปะรายะนา
วันทามิ ปุริสูตตะเม
วันทาเมเต ตะถาคะเต
คะมะเน จาปี สัพพะทา
พุทธา สันตีกะรา ตูวัง
มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ
สัพพะสันตาปะวัชชิตโต
นิพพุโต จะ ตูวัง ภาวะ
ขันติเมตตะพาพะเลนะ จะ
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ ภูตา มะหิททิกา
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ เทวา มะหิททิกา
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ นาคา มะหิททิกา
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ ยักขา มะหิททิกา
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
ทักขิณะนะ วิรุฬหะโก
กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง

จัดตำราโร เต มหาราชา
เตปี ตุมเห อะนุรักขันต
อากาสัญญา จะ ภูมัญญา
เตปี ตุมเห อะนุรักขันต
อิทธิมันโต จะ เย เทวา
เตปี ตัมเห อะนุรักขันต
สัพพีติโย วิวัชขันต
มา เต ะวัตวันตะราโย
อะภิวาทะนะสีลิสสะ
จัดตำราโร ัฒมา วัชณันติ

โลกะปาละ ยะสัสสิโน
อาโรคฺเยนะ สุเขนะ จะ
เทวา นาคา มะหิททิกา
อาโรคฺเยนะ สุเขนะ จะ
วสันตา อิธะ สาสเน
อาโรคฺเยนะ สุเขนะ จะ
สัพพะโรโค วินัสสะตุ
สุขี ทีฆายุกะ ะวะ
นิจจิง วุฑฒาปะจายีโน
อายุ วัณเณ สุขัง พะลังฯ

(๑๕) โปชฌังคะปริตร

โปชฌังโค สะติสังขาโต
วิริยัมปีติปัสสัทธิ-
สะมาธูปะกขะโปชฌังคา
มุณีนา สัมมะทักขาตา
สังวัตตันติ อะภิญญาเย
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
เอกัสมิง สะมะเย นาโถ
คิลาเน ทุกขิตะ ทิสวา
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

ัฒมานัง วิจะโย ตะธา
โปชฌังคา จะ ตะธาปะเร
สัตเตเต สัพพะทัสสินา
ภาวิตา พะหุสิกะตา
นิพพานายะ จะ โพธิยา
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทาฯ
โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
โปชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
โรคา มุจจิงสุ ตังขะณ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทาฯ

เอกะทา อัมมะราชาปี
จุนทัตเถเรนะ ตัญญูวะ
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
ปะหีนา เต จะ อาพาธา
มัคคาหะตะกิเลสา วะ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

เคลัญญูณาภิปิโต
ภะณาเปตวานะ สาทะรัง
ตัมहा วุฏฐาสี ฐาณะโส
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทาฯ
ติณณัน्हัมปิ มะเหลสีนัง
ปัตตานุปัตตติอัมมะตัง
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทาฯ

(๑๖) อภยปริตร

ยันทุนนิमितตัง อะวะมังคะลัญญะ
โย จามะหาโป สะกุนัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปิหนัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ
ยันทุนนิमितตัง อะวะมังคะลัญญะ
โย จามะหาโป สะกุนัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปิหนัง อะกันตัง
อัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ
ยันทุนนิमितตัง อะวะมังคะลัญญะ
โย จามะหาโป สะกุนัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปิหนัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

(๑๗) สักกัตวา

สักกัตวา พุทธะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสาณัง	พุทฺธเตเชนะ โสตถิณา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	ทุกขา วุปะสะเมนตุ เตฯ
สักกัตวา อัมมะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
ปะริสาหุปะสะมะนัง	อัมมะเตเชนะ โสตถิณา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	ภะยา วุปะสะเมนตุ เตฯ
สักกัตวา สังฆะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง	สังฆะเตเชนะ โสตถิณา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	โรคา วุปะสะเมนตุ เตฯ

(๑๘) นัตถิ เม

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง	พุทฺโธ เม สาระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง	อัมโม เม สาระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง	สังโฆ เม สาระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง

(๑๙) อัถถลัทโธ

อวยพรเจ้าภาพให้เจริญรุ่งเรือง

โส อัถถลัทโธ สุขิโต	วิรุฬโห พุทธะสาสะเน
อะโรโค สุขิโต โหหิ	สะหะ สัพเพหิ ญาติภิกข
สา อัถถลัทธา สุขิตา	วิรุฬหา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหหิ	สะหะ สัพเพหิ ญาติภิกข
เต อัถถลัทธา สุขิตา	วิรุฬหา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหหิ	สะหะ สัพเพหิ ญาติภิกข

(๒๐) รตนัตตยัปปภาวากิยาจนคาถา

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ	อุตตะมัง อัมมะมัจฉะคา
มะหาสังฆัง ปะโพเธสิ	อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง
พุทโธ อัมโม สังโฆ จาติ	นानา โหนตัมปิ วัตถุโต
อัณณะมัณฺเณวิโยคา วะ	เอกัณฺเณตัมปะนัตตะโต
พุทโธ อัมมัสสะ โพเธตา	อัมโม สังฆะนะ ธาโรโต
สังโฆ จะ สาวะโก พุทธัสสะ	อิจเจกาพัทธะเมวิทัง
วิสุทฺธัง อุตตะมัง เสฏฺฐัง	โลกัสมิง ระตะนัตตะยัง
สังวัตตะติ ปะสันนानัง	อัตตะโน สุทฺธิกามินัง
สัมมาปะฏิปัชชันทานัง	ปะระมาเย วิสุทฺธิยา
วิสุทฺธิ สัพพะเกเสหิ	โหติ ทุกเขหิ นิพพุติ
นิพพานัง ปะระมัง สุณฺเณ	นิพพานัง ปะระมัง สุขัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา

ระตะนัตตะยานุกาเวณะ
อุปัททะวันตะรายา จะ
มา กะทาจิ สัมมุสังสุ
อาโรคิยะสุขัญญะ
ตัมพัตถัญญะ สัมปัตโต
ภะวันตุ สัมปะวัตตันตุ
เต จะ รัฏฐัญญะ รักขันตุ
สยามานัง รัฏฐะปาสิหิ
สิทระมัตถุ สิทระมัตถุ
เอตัสมิง ระตะนัตตัยัสมิง

ระตะนัตตะยะเตชะสา
อุปะสัคคา จะ สัพพะโส
รัฏฐัง สยามานะเมวิทัง
ตะโต ที่ขมายุตานิ จะ
สุขัง สัพพัตถะ โสตถิ จะ
สยามานัง รัฏฐะปาสิหัง
สยามรัฏฐิกะเทวะตา
อัมมามิเสหิ ปุชิตา
สิทระมัตถุ อิหัง ณะลัง
สัมปะสาทะนะเจตะโสฯ

(๒๑) เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกข์ปัตตทา จะ นิททุกขา
โสกะปัตตทา จะ นิโสสภา
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ
สัพเพ เทวานุโมทนต์
ทานัง ทะทนต์ สัทธาเย
ภาวะนาภิระตา โหนตุ
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตทา
อะระหันตานิญจะ เตเชนะ

ภะยัปัตตทา จะ นิภะยา
โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน
สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพพะสัมปัตตสิทถิยา
สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
คัจฉันตุ เทวะตาคะตาฯ
ปัจเจกานิญจะ ยัง ณะลัง
รักขัง พันธามิ สัพพะโสฯ

(๒๒) บทสวดมงคลจักรวาลใหญ่

นิยมสวดในงานมงคลทั่วไป เพื่อความเป็นสิริมงคล

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิ มะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ
สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
ทิวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุกาเวณะ อะสีตยานุพยัญชานานุกาเวณะ อัญจตุตตะระสะ-
ตะมังคะลานุกาเวณะ ฉัพพะณะรังสียานุกาเวณะ เกตุมาลานุกาเวณะ ทะสะปาละมิตา-
นุกาเวณะ ทะสะอุปะปาละมิตานุกาเวณะ ทะสะปะระมัตตะปาละมิตานุกาเวณะ
สีละสะมาธิปัญญานุกาเวณะ พุทธานุกาเวณะ อัมมานุกาเวณะ สังฆานุกาเวณะ
เตชานุกาเวณะ อิทธานุกาเวณะ พะลานุกาเวณะ เญยยะธัมมานุกาเวณะ จะตุราสีติสะหัสสะ
ธัมมกัซันธานุกาเวณะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุกาเวณะ อัญจันตักกะมัคคานุกาเวณะ
อัญจระสะมาปัตติยานุกาเวณะ ฉะพะภิญญานุกาเวณะ จะตุสัจจะญาณานุกาเวณะ
ทะสะพะละญาณานุกาเวณะ สัพพะปัญญะตะญาณานุกาเวณะ เมตตากะรุณามูทิตา-
อุเปกขานุกาเวณะ สัพพะปะริตตานุกาเวณะ ระตะนัตตะยะสะระณานุกาเวณะ ตุยหัง
สัพพะโรคะโสภุปะทวะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ
สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีชายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะซีเวณะ สะมังคิโก
โหตุ สัพพะทาย อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิกังคามาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา
สะทา ตุมเห อะนุรักขันตฺตฺย

(๒๓) ถวายพรพระ

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโต,
โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา เทวะมะนุสสาณัง พุทโธ ภาคะวาติ.

ส้วากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ,

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุกุปะฏิปันโน ภาคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน ภาคะวะ
โต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภาคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิเนยโย, อัญญะลีกะระณิโย, อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

พาหุง สะหัสสะมะภินิมิตตะสาวุธันตัง
คฺรีเมชะลํ อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตฺวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตฺวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวักคิจกกะมะสะนีวะ สุทาร์ธันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตฺวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะชัคคะมะติหัตถะสุทวารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคฺลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังชะตะมะโน ชิตฺวา มุณินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัถฺวานะ กัณฺฐะมุทะรัง อิวะ คัพฺภินิยา
จิณฺญาเย ทุณฺฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัสสเม
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตฺวา มุณินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหาเย มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตฺวา มุณินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นันทโทปะนันทะภุชะคัง วิพฺุฉัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตฺวา มุณินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

ทุคคาหะทิณฺฐิภุชะเคนะ สุทฺถุณฺฐะหัตถัง
พรหมัง วิสุทฺธิชฺฐิมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตฺวา มุณินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตานิ พุทฺธะชะยะมังคะละอัณฺฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทินะ สระเต มะตันที
หิตฺวานะเนกะวิวิธานิ จุปฺททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญฺโญฯ

มหาการุณโก นาโถ
ปุเรตรีวา ปาละมี สัพพา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
ชะยันโต โพธิยา มุเล
เอวัง ต்வัง วิชะโย โหหิ
อะปะราชาตีตะปัลลังเก
อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง
สุหนักขัตตัง สุขุมังคะลัง
สุชะโณ สุขุมุหุตโต จะ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะทักขิณานิ กัตถวานะ

หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
โหตุ เต ชะยะมังคะลันฯ
สัักยานัง นันทิวัทธะโน
ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
สีเส ปะฐะวีโปกชะเร
อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุปะภาตัง สุขุณฺณุตตัง
สุยิณฺฐัง พริหัมชะจาริสู
วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ละภันตตเถ ปะทักขิณेष

(๒๔) ภาตุสัพ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะพุทธานุภาเวนะ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะธัมมานุภาเวนะ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะสังฆานุภาเวนะ

รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ

(๒๕) นักขัตตะยักข์

นักขัตตะยักข์ชะภูตานัง
ปะริตตัสสาณูภาเวนะ
นักขัตตะยักข์ชะภูตานัง
ปะริตตัสสาณูภาเวนะ
นักขัตตะยักข์ชะภูตานัง
ปะริตตัสสาณูภาเวนะ

ปาปัคคะหะนิวาระณา
หันทวา เตสัง อุปัททะเวฯ
ปาปัคคะหะนิวาระณา
หันทวา เตสัง อุปัททะเวฯ
ปาปัคคะหะนิวาระณา
หันทวา เตสัง อุปัททะเวฯ